

časno glasilo ekstifkega misijonskega podkrožka

Leto IX.

Novo mesto, dne 25. marca 1949

St. 2

kopljino zlato rudo,

trgajo rože posijonke !
(. . .)

V teh kravah aneh se bolj kot kdaj poprej očipirajo ob nosi življenski poti zleti ručni i težki preizkušenj. Bodimo z uerji in kopljimo iz njih zlato rudo za resitev in očaknjeno poslikih gospodarski narod, čigar člani in členice kočijo zlato rudo za utrditev kraljestva božjega pre posameznih narodov, ki ne osikurai svoj obstoj. Lenice ! , ne pozabite tegu !

Ni presilite pa tudi opomina Gospodovega s Kalvarije, ki se je izsilil v trpkim vzdih : "ejen sem! Nade torej trajte rože posijonke(t.j. rože izpljenja) ob nosah Križnega ter jih povezujte v duševne šopke za misijonec."

Imate rože posijonke so lahko bušniki, ki vas ne dejajo prekskrbno živeti leta vsse mladostli, ki vas ne pusti v miru studirati in počagati v šolo ali na misijske restanke. Ako si jub neljubim ovirem in motnjem vztrajate in storite svoje

6
dolžnosti, trgajte rože pasijonke, ki jih lahko zasebjate za od-kup dragocenih cvetov v poljanah po-janskega sveta...

Zreven teža trgajte priano tudi take rože pasijonke, ki ne rastejo samo v izrednih vojinih časih, ampak so verno pozanješ tam, kjer so in bodo živelji ljude. Nobene prilike ne pustite neiz-sbljenju! Cvetovi v po-janskih poljanah trepetajo takajo, da jih kdo cdkupi --

• Kristusom, v ospodom našim, kopljimo zlato rudo za cdkup nes-aarjočih suš, z njim trgajmo rože pasijonke za rebitev dragocet-nih cvetov v po-janskih poljanah! Kor bo s kristusom trpej, bo z njim zapel radostno sleinjo v velikonočnem jutru.

2.: RAZGOVOR O MISIJONSKEM TEČAJU.

Na besedanku deželiškega oddelka M je hotel p. vodi-tej zvodenici, koliko man je ostal v spominu trdnevnih misijonskih lečaj, ki se je vrnil ročno za daje in dikanje v dnevin od 26.-28. februarja. Ne smo imeli predavanja popoldne ob 5. uri, diani pa zjutraj ob pol 8h. Udeležili se je tečaja 15 do 20 članic. Nas boste delovali razgovor z voditeljko je potekal primično tako kot:

"Ali ste si kaž zopomnile z misijonskega tečaja?"

"Temo, pa že veliko, ko je bil vendar posvečen sami svetnici našega oddelka, sv. Marii Tereziji. Na enu je vse čas v gozni kapelici stala slike te glade svetnice in na koncu tečaja smo njej na čast priredite mični misijonski prizordek POGLED MALE TEREZIJE."

"Kaj pa van je najbolj uživalo?"

"Razstava misijonskih predmetov, naki lističi, pa tudi zanimiva predavanja."

"Katero predmete ste videli razstavljeni?"

"Vsi bogovi s Kitajskoga, mandariniske revije, kitajsko pisavo, vč fotografijski, jih je poslal s svojega misijona p. Baptist Turk...."

"Ra se kaj dragej?"

"Indijsko mirovno pipa, kalumet imenovan, sliko No-vomeščana p. Stena Skolia; dve slike misijonarja Baraga, eno, ko je bil imenovan za škofa, drugo, ko so se že iztekalii njegovi dnevi na svetu in je dobil izraz starega Indijanca. - Na steni je visel zemljevid franciskanskih misijonov; nižje, nad raz-

stavljenini misijonskimi predmeti pa dva grafikona: EDZ in ak.
(novomeški)."

"Katera naše liste ste videli?"

"Predvsem na češki lističi V POLJANI OVAL, potem
skupno glesilo M I S I O N E R S K I Z V O R C E S K A (pred
tudi, čz. za misijone) in še Šentpetrski MUSICA. - Na nizi so
poleg tega bili razstavljeni še razni letniki Kazoliških misijo-
nov, Franciškanskih misijonov, Misijonski kolegiji, Kieverjevi
kolegiji, Človek iz Afrike, Korocičia zastinstva itd. - Izven je
bil postavljen zgordeček za nabiranje darov."

"No, kaj ste si pa zapomnile o predavanjih?"

"Vsaki dan se bila približno tri: prvi dan četu misijo-
ni, misijonska dolžnost varnikov in Misijonska dijaska zveza;
drugi dan: študijaki misijonski krozek, sklopitno predavanje
misijonskega sunca iz KOREI in misijonske pokrajine (s eks-
peditivnimi slikami s Kitajsko in Japonsko); tretji dan: Verstva
poganskih dežel, misijonsko začetje, predavanje DSV, odpadlo je pa
predavanje o vzvračenosti vrstanstva, ker smo o tem že tako pre-
pričane, a nas je o tem še petrdilo primerjanje z drugimi zmo-
tnimi verami.

"Katera predavanja ste že dobili raznočenja?"

"Tse tri s prvega dneva, študijski krozek, predava pa
čanciški dežel..."

"Kaj ne, najboljje raznočeno je predavanje profesorice
Gunde z naslovom: Misijonska dolžnost varnikov."

"Ja, resnično!"

"No, katera je pa glavna misel iz tega predavanja? Ker j
so ugotovili misijonologij?"

"Iz je vsak katoličan dolgan ne samo štu i ljubezen, am-
pa iz pravicošči, t.j.v. vesti, zanestti ne za misijone in jih
po svojih močeh podpirati."

"Rav. ali je pa upravičeno kako nepritočenje med dn
in dñ?"

"Ni in ne more biti! Obe sta bili gesli pokojnega pape
ža Šija XI. in se morata druge druge izpopolnjuvati."

"Sobro, prav dobro! - No, kaj nse se pa naučile iz pre-
davanja o misijonski dijaski zvezri?"

"Iz je čistino delo dijaskih misijonarjev krozev študi-
valno je sicer akcijnsko delo, a je drugobitnega pomembnega; tudi daho-
vno celo ni nujno 'K, kakor ni tudi 'KA.'

"Kako pa to prav za prav razumete?"

"Izobraženstvo, ki se rekrutira iz dijastva, mora še

več storiti za misijone, kakor je samo gmotna ali dušovna podpora, to snore tudi n'estudiran človek. Nalogu isoučenstva pa je, poganske kulture prepojiti s krščansko misijonarstvo, in da bomo to zasili, moramo poganske kulturne narode spoznavati, jih studirati. Romantizmo misijonarstvo ne je preživel.

"No, ali pa je to romantično misijonarstvo?"

"Dobro je to razloženo v rezinci s naslovom Pape XI. tako stoji tam zapisano:⁺⁾ Cilj misijonarstva je bil roščenjem misijonarjev spreobrnjanje posameznikov, osvajanje duš. Zato so sledili predvsem na to, da jih čim več krstijo. Kjer je to bilo, so spreobrnali v znoljubivce, kjer ni bilo, so trgali posameznike iz njih okolja, jih prisile, ali na misijonske mestije, jih pogosto sami vzorčevali ali bilo z denarjem pridobivali. Metoda misijonarjev iz 18. stoletja se jih je začela prepovedati, kajti v tem času prepajanje celotne kulture in vse z naroda res ne roditi takrjšnjih vičnih sadov. Oni so na stari način spreobrnjenju in po tem preosojali na teh. Tako je nastala Cerkev v poslanskih narodih kot nekaj tujega, nekaj, kar se ne skine z naravo kulturnega življenja posameznih narodov. Zato so moralni že ob koncu 18. stoletja ugotoviti, da jih ti narodi vedno bolj odpeljajo od sebe, cima bolj raste njihova narodna zavest. Verski so veljali za nezake izkorčljivence naroda in Cerkev ni mogla dopiti cesarske pravice."

"Prav, da si ali zapisnilis to mesto v rezinci, okroniš te Cerkev deciesine in prav, da si se že odgovor poslužilis zarokomnice. Naj bi lepše ne morio biti povedano, sahor je tam ovedeno. - No, kje se heste lahko se naj več naučilis o misijonski zgodovini?"

"Pri študijskem oddelku, ki ga nasmeravam ustvaritvi še zrovej praktičnega, av. založi Cerkevji posvetovanja."

"Kakor veste, imajo dajški te tak študijski rožek, ozziroma oddelek in imenovojo ka po znanem indijanskem misijonarju obiskovalcu ŠKOLJU (Mas bi naj bil ave Maris). Le glisite, da vas lantje ne bodo preosilili! Kakor ste slisale iz poročila o MDZ, prednjačijo v Lj. povsed dekleta. Ve pa ste najmanj za polovico na simposiod dijakov. Luskajte se potoljšati, da vse fantje ne bodo v koš daliti misijonska akademija ob prihi i vseh duhovnih vaj naj vas predraži!"

⁺⁾ Dopr. Komentar papeževe okrožnice, ki ga je priredilo urešništvo "Kat. misijonov", Lj. 1945

MILOSTE POLNE VELIKONOČNE PRAZNIKE VSEM SKUPAJ IN VSAKI POSEBEJ!